

בס"ד חג השבועות		
ו' סיוון התשע"א שנה ה' – גליון 246		
נא לא לקרוא בזמן התפלה – טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצאי החג - טעון קל		
מוצ"ש	הדלקת נרות	
20:25	19:23	באר שבע
20:25	19:07	ירושלים
20:24	19:18	קרית ארבע
20:27	19:24	תל אביב
לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל		

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מאורות החג

איתא במסכת פסחים (דף סח:): רב יוסף ביומא דעצרתא אמר, עבדי לי עגלא תלתא, אמר אי לא האי יומא דקא גרים, כמה יוסף איכא בשוקא. וצריך להבין למה אמר 'האי יומא' מה זה תלוי באיזה יום היה, הרי העיקר הוא התורה שקיבלנו. ואפשר לומר בהקדים לפרש מ"ק 'ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי' (בראשית כה לא), למה נקט הלשון דוקא 'כיום' כמו שהקשו מפרשי התורה. ולי נראה לפרש, כי כבר כתבתי כמה פעמים ממרן הגאון האלוקי בעל האור החיים הקדוש זצלה"ה וזיע"א, שכתב בפרשת ואתחנן על הפסוק וידעת היום והשבות אל לבבך (ד לט), שזה איתא במסכת אבות (פ"ב מ"י) ושוב יום אחד לפני מיתתך, שהאדם צריך לעשות תשובה קודם שיצא מן העולם, שאם חטא יתכפר לו ע"י התשובה שעשה, ואם לא יעשה תשובה בזה העולם, אז לא יוכל לעשות תשובה בעולם הבא, ולכן אדם הישראלי שאינו יודע כמה ימים ושנים הוא יכול לחיות, בשביל זה צריך להיות כל ימיו בתשובה, דילמא זה היום הוא היום האחרון בעולם, ועי"ז הוא יכול לקיים את המאמר ושוב יום אחד לפני מיתתך. וזה שאמר 'וידעת היום' שהאדם צריך לידע שאין לו רק את היום הזה, וממילא הוא צריך לעשות תשובה, כי שמא למחר הוא מת ואי אפשר לו לעשות תשובה, וזהו 'והשבות אל לבבך' כל ימך ודפח"ח ושי". וזה אמר יעקב לעשו 'ויאמר יעקב מכרה כיום' שאני יש לי את הידיעה שאולי נשאר לי חיים רק כיום"ס הזה ולכן אני יכול לעשות תשובה, אבל לך אי אפשר לעשות תשובה, 'את בכרתך לי' שאני מקדים לעשות תשובה. ובה אפשר להבין את מאמר הגמרא למה אמר רב יוסף 'האי יומא', לפי הנ"ל יובן שע"י קבלת התורה, נבין שאולי יש לנו רק האי יומא בלבד, ולכן אני בתשובה כל יום, וכמו שאמרו חז"ל (ברכות ז.) תכלית תורה תשובה ומעשים טובים.

(מעשה שלום מרבינו שלום מקאמרנא)

מאורות רבותינו שליט"א

אפשר לתת טעם למה קראו חז"ל חג השבועות בשם עצרת. משום שלפני מתן תורה היה כל אחד עושה מה שרוצה איש הישר בעיניו יעשה, אבל לאחר מתן תורה, התורה עוצרת אותו מלעשות כל מה שרוצה לעשות, כי צריך לעשות מעכשיו הכול על פי התורה.

(מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שבועות תשס"ה)

שבחי הבעש"ט זיע"א – עולם הניגון

סיפר לי מורי חמי הרה"ק רבי אברהם מרדכי מפנינטשוב זלה"ה, שפעם אחת שאל את מרן הבעש"ט הקדוש אחד מתלמידיו, מה יהיה גורלי ועסקי? ואמר לו מרן שיהיה חזן! ויאמר לו אין אני יכול לנגן, ואמר לו מרן, אקשור אותך בעולם הניגון, ותוכל לנגן. וסיפר לי מורי חמי שהוא בעצמו היה מכיר את החזן הנ"ל, ולא היה בעולם מנגן נפלא כמוהו. ופעם אחת בא החזן הנ"ל, אל רבינו אור שבעת הימים מו"ה רבי אלימלך מליזענסק זי"ע, עם שני משוררים, אחד נקרא באס ואחד נקרא סתם זינגער, והיתה מבוכה בין רבינו הנ"ל, ובין בנו הצדיק רבי אלעזר, אם יכבד את החזן לקבל שבת, כי היה ירא הקדוש שלא יבלבל אותו החזן מקדושתו, ומגודל פחד קדושת מרן אלקי כי נקרא חזן של הבעש"ט, הסכימו בהכרח לכבדו, ויהיה מה שיהיה. וכשהתחיל החזן להתפלל, שלח רבינו הנ"ל שהזינגער ילך לו, והחזן והבאס יחד יקבלו שבת, ואח"כ שלח רבינו הנ"ל, שיפסיק ואל יתפלל עוד לפני התיבה, כי ירא שיתבטל ממציאאות מגודל אור וקדושה והארות אלקיות שהיה נפתח לרבינו אלימלך, על ידי שירות של צדיק זה. ואחר כך כיבד אותו רבינו מאוד בכל השבת, אך לא היה מתפלל לפני התיבה.

מדרגות הבעש"ט

ובמוצאי שבת קרא הרבי ר' אלימלך לחזן, שיספר לו ממדריגת ומקדושת מרן אלקי אור ישראל, וסיפר לו ענינים נוראים, לא שמעתן אוזן. ועיקר סיפורו היה, האיך היה יראתו ואהבתו של מרן את אלקים, ואיך היתה עליית נשמתו בהקיץ ובלי זעזוע, בכל העולמות, לצפות בכל חדרי תורה ומרכבה. וכשהיה אומר הלל הגדול, לא אמר כל פרק מהשיר, עד שראה המלאך של אותו הפרק, ושמע נעימת שיר שלו, ואמרו ביחד. וקדושתו ופרישתו היה נורא מאוד מיום הוולדו, ואיך היה מדבר עם נשמות הצדיקים, ועם אליהו ז"ל, ובפרטות עם מרן אלקי האר"י ז"ל שהיה שכיח אצלו בכל שעה. ופעם אחת שאל מרן הריב"ש את מרן האר"י ז"ל, מפני מה דיבר הסודות כל כך באתגליא, ולא בדרך עבודה? והשיב לו, שאם היה חי עוד שתי שנים, היה הכל מתוקן. וגם סיפר לו החזן, איך מרן היה מדבר עם המשיח, ועם רעיא מהימנא, ומה היתה תשובותיהם אליו, והיה בקי במעשה בראשית, ובמעשה מרכבה, ובכל התורה כולה, ובשיחות כל ברייה, ובשיחות מלאכי השרת, והיה מלא אהבת השם ויראת השם, ומידות טובות חסידות וענוה ואהבת ישראל.

קבלת התורה

ואחר כך עמד החזן הצדיק על רגליו, והעיד, שפעם אחת למדו התלמידים תורה, לפני מרן אלקי, וליהטה אש סביבותיהם, עד שנזדככו כל כך, וקיבלו תורה מפי מרן, כדרך שקיבלו ישראל על הר סיני, בקולות וברקים וקול שופר חזק מאוד ממש, הכל כמו בהר סיני. (כי אותן הקולות לא נתבטלו כי הם אלקות, וזה לדעתי פירוש הפסוק 'קול גדול ולא יסף' (דברים ה יח), אלא שצריך קדושה וזיכוד). והשיב רבינו הנ"ל: זה לא השגתי! ואין זה תימה, כי עבודת וקדושת ישראל מרן אלקי, היה גדול מאוד ומאוד ובפרט שהיה עבודתו וקדושתו, על הנהר דניעסטער מקום טהרה, ומפי אחיה השילוני, אשרי יליד אשה שזכה לכך. והבינו היראים ששמעו זאת, שכל הנזכר לעיל היה גם כן לרבינו אלימלך זי"ע או מעין זה.

מעשה השם

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל